

drage dem mere i arbejdet, og at det er vigtigt, at man kan få lavet projekter i ulande, som ikke bare kontrolleres af statsmagten de pågældende steder, men som også vil kunne godkendes uden om den lokale regering, for der er jo regeringer, som ikke er vældig progressive, for nu at sige det meget diplomatisk, og hvor det vil være nyttigt at kunne gå udenom. Det synes jeg også er en målsætning, som skulle tages med ind i billedet, og også dette, at NGO'er måske i højere grad kan være med til at gøre projekter levedygtige, altså få dem til at kunne holde, også når selve projektet er slut, fordi de kan inddrage deres samarbejdspartnere i de pågældende lande, så det ikke bare er et dansk entreprenørselskab, som tager ud for at tjene nogle penge, men at der virkelig også er nogle mennesker, der bliver inddraget i det.

Med denne ønskeseddel til, hvordan man yderligere kunne gøre det bedre, vil Enhedslisten støtte det forslag til vedtagelse, som er fremsat.

(Kort bemærkning).

Ebbe Kalnæs (CD):

Jeg vil gerne spørge hr. Keld Albrechtsen vedrørende det tema, som jeg har hørt Enhedslisten gang på gang i mange sammenhænge have, nemlig at vi direkte skulle stille krav til lande, der skulle modtage hjælp, om at de skulle lægge om til økologiske drift, om ikke hr. Keld Albrechtsen er enig i, at når man i lande har problemer med mad, har problemer med overlevelse, har problemer med rent vand, har problemer med en række ting, om ikke det er lidt af en luksusholdning, om ikke det er lidt nedladende at opfordre den form for lande til et større tab i at kunne skaffe fødevarer – om ikke hr. Keld Albrechtsen er enig i, at der faktisk er et 25-30 pct.s tab med en økologisk drift.

Dermed opfordrer jeg selvfølgelig ikke til, at nogle røvere i en eller anden sammenhæng skal ned og eksperimentere og prøve med giftstoffer, men vi må prioritere i den her sammenhæng og forstå, at de her mennesker er i en situation, hvor der er visse holdninger og visse mål, vi sætter, som nok vil bære præg af luksus, når man når derud.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Nu er der to ting, jeg gerne vil understrege over for hr. Kalnæs. Det ene er, at Danmark ikke kan påtvinge andre lande økologisk produktion,

hvis de har en beslutning om, at det vil de ikke. Det er jo et tilbud, som naturligvis forudsætter, at de, der bor i de lande, der modtager bistand, vil være med. Så jeg synes ikke, at der er noget galt i, at man siger, at danske skatteyderpenge, hvis de skal bruges, skal bruges til noget godt. Jeg går ud fra, at CD også er indstillet på, at det må være princippet for anvendelse af danske skatteydermidler.

Så må jeg gøre hr. Kalnæs opmærksom på, at hans betragtninger omkring sammenhængen mellem økologien og det konventionelle landbrug er tæt på at være forvrøvlede. Det er jeg nødt til at sige. Jeg fremhævede netop, at vi på det område – økologisk landbrug – har en ekspertise her i Danmark, som faktisk gør, at man ikke får det tab, som hr. Kalnæs var bange for, mens det til gengæld har vist sig, at nogle af disse gensplejsede organismer, som man sætter ud i naturen uden at kende konsekvenserne, giver tab i produktionen.

Formanden:

Hr. Ole M. Nielsen som ordfører.

Ole M. Nielsen (KRF):

Det kræver en vis form for blåøjethed, idealisme og galskab at gå ind for MIKA-rammen her, kan man sige, men i Kristeligt Folkeparti vedkender vi os gerne den galskab. Når jeg siger det på den måde, så er det, fordi det jo er svært at forstå, at vi sådan set med globale øjne kan få noget ud af den smule penge, som vi synes er ganske flot set fra dansk side.

Men som sagt: Vi vedkender os gerne den galskab, fordi vi har en forpligtelse til at tage os af miljøproblemer rundt omkring i verden, fordi vi selv i opbygningen af vores samfund har dummet os så meget, som vi har.

Vi er stolte af, at vi har det høje niveau for hjælp til de vanskeligere stillede dele af verden, som vi har her, og det synes jeg faktisk at vi har lidt brug for at være stolte af, for – for at tage noget, der går af de samme penge – jeg synes såmænd ikke, vi har så skrækkelig meget grund til stolthed af vores måde at tage imod flygtninge fra Kosovo på og den selvoptagethed, som vi præsenterer, og som pressen udviser omkring den sag. Jeg synes heller ikke – for at tage en anden del af den samme sag – vi har grund til at være stolte, når vi ser, hvad det er for et ynkeligt bidrag, vi yder til den militære indsats; lykken i at yde militær indsats ufortalt selvfølgelig.